

Loven, at Staten skal yde indtil $\frac{1}{3}$, men Maksimumsbeløbet, der ydes af Staten, 250,000 Kr., andrager langtfra $\frac{1}{3}$. Meningen er altsaa i disse to Aar at sikre Kommunerne $\frac{1}{3}$.

Endelig er der i § 10 gjort en nødvendig Tilføjelse, hvorved der gives Adgang til ved særlig Bevilling paa Finansloven at give de Kommuner — for Øjeblikket Esbjerg og Allinge-Sandvig —, til hvilke der paa Finansloven i Anledning af Arbejdsløshed kan bevilges overordentligt Statstilskud, yderligere Tilskud til Opnaaelse af de i denne Lov ommeldte Formaal. Idet man fastsætter, at Kommunerne skal løse Opgaven, og i Forvejen erkender, at visse Kommuner er stillede saaledes, at de ikke kan klare sig uden Hjælp, maa man med Hensyn til dem træffe særlige Bestemmelser, og ligesom ved den forrige Lov træffes Afgørelsen her ved en Finanslovbestemmelse efter Forhandling mellem Ministeriet og Rigsdagen.

Jeg skal have den Ære at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til en saa hurtig Behandling, som Sagens Alvor og Omfang tillader. Lovforslaget er — det vil man med Rette kunne sige — et dristigt Lovforslag, for saavidt som det gaar udenfor de Rammer, vi ellers har fastsat for vor Lovgivning, men jeg tror, at Tiden er til overordentlige Foranstaltninger, og jeg tror, den Vej her er anvist: at lægge Sagen i det kommunale Selvstyres Haand og stille rigelige Midler til Kommunernes Raadighed fra Staten samt aabne Kommunerne fri Adgang til at skaffe sig det yderligere, er den lettest fremkommelige Vej og den Vej, som ogsaa bedst og hurtigst vil føre til Hjælp for Befolkningen i disse vanskelige Tider.

Formanden: Eksemplarer af samtlige nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Værn for Dyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2176).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Brøsen: Det er kun enkelte Bemærkninger, jeg skal gøre til det foreliggende Lovforslag, der er ingen Grund til derom at holde lange Taler, saa meget

mindre som Sagen har været behandlet adskillige Gange tidligere i dette høje Ting. Først blev Lovforslaget forelagt ved privat Initiativ, og vi har nu adskillige Gange set det som Regeringslovforslag. Som Titelen viser, gaar Lovforslaget ud paa at værne Dyrene i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været. Naturligvis er det for længst slaaet fast i Lovgivningen, at de, der overtræder Bestemmelserne om Mishandling af Dyr o. s. v., idømmes ret strenge Straffe, men der har været delte Meninger om, hvorvidt man burde blive staaende ved de Bestemmelser, der findes i Straffeloven, eller man burde have en selvstændig Lov om Sagen. Den almindelige Mening er imidlertid vistnok, at en selvstændig Lov vil være det bedste, og derfor er der nu gentagne Gange fremsat Lovforslag af Regeringen. Vi staar nu sikkert ikke alene overfor Behandlingen af Lovforslaget og en derefter følgende Udvalgsbehandling, men ogsaa overfor en Vedtagelse af Lovforslaget i alt Fald her i Folketinget, og det gælder da om, at Lovforslaget bliver affattet saaledes, at det som Lov kan virke efter sin Hensigt, nemlig til, at Dyrene værnes i noget højere Grad, end Tilfældet hidtil har været. Paa den anden Side skal det naturligvis ikke affattes saaledes, at Loven bliver til Ulempe for de Befolkningsdele, hvem Lovens Bestemmelser særlig kommer til at angaa.

Der er enkelte Bestemmelser i § 2, som jeg ikke fuldt ud kan tiltræde. Jeg tror, at den Affattelse, vi sidste Aar i Udvalget til sidst blev enige om, er betydelig heldigere end den, Lovforslagets § 2 nu har faaet. Der er to Afdelinger i § 2, den ene gaar ud paa at forbyde Kupering af Heste, og den anden omhandler Kastration af Husdyr. Forinden vi indsætter en Bestemmelse om, at Kupering af Heste i Fremtiden skal være forbudt, tror jeg, det er nødvendigt, at vi indhenter Erklæringer fra de interesserede, og her tænker jeg ikke mindst paa Hesteopdrægterne, Hesteavlforeningerne. Det vil være nødvendigt at faa en Udtalelse fra dem om, hvorledes de mener, en saadan Bestemmelse vil komme til at virke i det praktiske Liv. Man har med Hensyn til dette Punkt spurgt det veterinære Sundhedsraad, og dette Raads Udtalelse gaar ikke netop i Retning af, at det skulde være nødvendigt at faa en saadan Bestemmelse indført i Lovforslaget. Det veterinære Sundhedsraad udtaler sig saaledes med Hensyn til Kupering af Heste, at Raadet har i og for sig ikke noget imod, at Kupering af Heste forbydes, men man